

Beroep op allen

„Daar liggen Uw doden
als zaden in 't zand,
Gedenk hun offer
o Nederland!”

Op de 27ste December 1949 kwam officieel een einde aan de strijd, die gedurende 5 jaren in Indonesië was gevoerd.

In die 5 jaren werden door Nederlandse soldaten prestaties verricht, die ver uitgaan boven het voorstellingsvermogen van de gemiddelde Nederlander. Duizenden van onze kameraden zijn in die jaren gevallen. Duizenden rusten op de Erevelden op Java, Sumatra, Celebes en op vele andere eilanden, die van de Archipel deel uitmaken.

Uw kameraad, die viel bij Tassik-Malaja, en de Uwe, die stierf aan zijn verwondingen, opgelopen bij Cheribon en de Uwe, die bij Padang met zijn carrier op een mijn reed en werd gedood, hun aller namen werden op de eenvoudige houten kruisen geschilderd, die boven hun graven werden geplaatst.

En wij keerden terug.

Sommigen onzer gewond, de meesten ongedeerd. Voor ons ging het leven verder. Maar nooit mogen we hen vergeten, die wij achter moesten laten.

Nooit mogen wij vergeten, hoe ontzaglijk zwaar hun offer was, dat zij brachten, het offer van hun jonge leven.

Hun graven kunnen wij niet meer bezoeken. De gedachten aan hen leeft in onze harten en moet blijven leven!

Alle beslommeringen en zorgen van het bestaan, dat ons werd vergund en hen niet, dreigen de herinnering aan onze gevallen te verdringen. Maar het offer, dat zij brachten, was te groot om te mogen worden vergeten.

Het is daarom, dat bij het Hoofdbestuur een voorstel is binnengekomen van de afdeling Amsterdam om de 27ste December te bestemmen tot nationale herdenkingsdag voor onze in de jaren 1945-1950 in Indonesië gevallen kameraden.

Indien de toestemming van het Amsterdamse Gemeentebestuur wordt verkregen, zal het hoogtepunt van de herdenking worden gevormd door een kranslegging bij de Indonesische Urn, die deel uitmaakt van het Nationale Monument op de Dam te Amsterdam, welke kranslegging zal worden voorafgegaan door herdenkings-samenkomsten in enige kerken ter plaatse.

Nadere bijzonderheden kunnen thans uiteraard nog niet worden gegeven. Het spreekt vanzelf, dat de deelname aan deze herdenking zich niet beperkt tot hen, die deel uitmaken van het Legioen.

Indien de plannen doorgang vinden, zal de deelneming openstaan voor allen, die in de jaren 45/50 in Indonesië

hebben gediend en voor de nabestaanden van de gevallen.

Het Legioen wil slechts het initiatief nemen tot het bestemmen van de 27ste December tot herdenkingsdag en de daartoe noodzakelijke voorbereidingen op zich te nemen.

Het ligt in het voornemen om deze plannen na verkregen goedkeuring der betrokken autoriteiten, door middel van de pers zo ruim mogelijke bekendheid te geven.

De afdelingsbesturen van het Legioen zullen binnen het ressort van hun afdeling het nodige moeten verrichten om deze plichtigheid te doen slagen.

Zo zal het b.v. noodzakelijk zijn om de deelnemers uit alle plaatsen met autobussen naar Amsterdam te vervoeren. De hiertoe noodzakelijke maatregelen dienen door de betreffende afdelingsbesturen te worden voorbereid.

De commissies, die door het Hoofdbestuur zullen worden belast met de voorbereiding en de uitvoering van de plichtigheden, dienen allereerst een indruk te hebben van het aantal deelnemers. Zij, die aan de herdenking wenselijk deel te nemen, worden verzocht zo spoedig mogelijk het aan dit inlegvel gehechte formulier in te zenden.

Het Hoofdbestuur acht zich ontslagen van de plicht om de afdelingsbesturen aan te sporen tot zo groot mogelijke medewerking.

Die medewerking is, gezien het gestelde doel, vanzelfsprekend te achten.

Dit geldt in niet mindere mate voor U, Legionair!

(Hierlangs afknippen)

In te zenden vóór 22 November 1952.

Ondergetekende

naam

adres

plaats

wenst met personen deel te nemen aan de herdenking op 27 December 1952 op de Dam te Amsterdam.

Ondertekening

Te frankeren
met zegel
van 2 cent

Secretariaat Afdeling Amsterdam van het
Veteranen Legioen Nederland

Michelangelostraat 57 bv.

Amsterdam-Z.